

РЕШЕНИЕ

№ 11990

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2150** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 166 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ХОТЕЛ РУСКОВЕЦ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] седалище и адрес на управление: [населено място], общ. Столична, обл. С.,[жк], [жилищен адрес] офис 12, представлявано от управителя В. А. И., срещу АКТ за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 2/25.01.2023 г. на директора на Б. дирекция „3. район“, с който, на основание чл. 195б, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 194, ал. 1, т. 1, буква „в“, ал. 3 от Закона за водите (ЗВ), е установено по основание и размер задължение на „Хотел Русковец“ ЕООД за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г., като дължима сума за осъществявано въз основа на Разрешително за водовземане от подземни води чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“, в размер на 118,48 лв., заедно с дължимата лихва за забава до пълното погасяване на задължението.

Жалбоподателят счита оспорения АУПДВ за незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административно процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и с целта на закона следствие на превратно упражняване на власт. Поддържа, че никъде в разрешителното не е посочено, че таксата за водовземане се определя, на база температурата на водата, така както е прието в обжалвания административен акт. Изтъква, че от изложените в акта обстоятелства не може да се извлече кои са и фактическите и правни основания за издаването му, тъй като в него

не се сочат конкретни факти и обстоятелства, въз основа на които да се направи обоснован извод, че дружеството дължи претендираната сума на посоченото в акта основание. Сочи, че в нарушение на принципите на служебното начало и на обективната истина, административният орган не е установил фактите от значение за правилното решаване по въпроса за дължимата такса за правото на водовземане. Заклучил е, че таксата е изчислена по действащата тарифа, но на друго правно основание и по неправилно приложена формула, като показателите са заместени с некоректни стойности, поради което сумата, която е посочена в акта за установяване на публично държавно вземане за процесния период не е действително дължимата. Иска се отмяна на оспорения АУПДВ като незаконосъобразен.

За съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, се представлява от адв. К. и от адв. Б., които поддържат жалбата и молят да бъде постановено решение, с което да бъде отменен АУПДВ и да осъди ответника да възстанови на жалбоподателя сторените разноски по представен списък по чл.80 ГПК/л.350/. Подробни доводи излагат в писмени бележки.

Ответникът - директор на Б. дирекция „3. район“, МОСВ, чрез процесуалния си представител Е. Г. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, като в писмена молба от 25.02.2025г.излага съображения по същество. Прави възражение за прекомерност и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и се установява с приетите писмени доказателства, че с Разрешително за водовземане от подземни води, чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“, на „ХОТЕЛ РУСКОВЕЦ“ ЕООД - [населено място] е предоставено право на водовземане от подземни води от подземно водно тяло “Т., С., Централнопирински, Б., И., К. плутони“, с код BG4G0PZc2PG019, с цел на водовземането: други - за поливане на зелени площи и измиване на улици и алеи. Водовземането се извършва, посредством тръбен кладенец - 1 и тръбен кладенец – резервен, с кадастрален номер 21498.350. Обект на водоснабдяване е Курортно-жилищен комплекс „Р. Р.“. Разрешеният годишен воден обем е 7 385,230 м3/год. Срокът на действие на разрешителното е определен до 04.10.2026 г.

Установено е, че на ВС - ТК-1 и ТК-резервен са монтирани разходомерни устройства, за измерване па добиваните водни обеми, като дължимата сума е изчислена, съгласно действащата за 2021 г. Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (Обн. ДВ, бр.2/6,01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г.), поради следните мотиви: периодът, за който се дължи такса е 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г., поради което размера се определя, съгласно действащата към 2021 г. Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване.

На 21.07.2022 г. е извършена проверка и пробовземане на водата от ТК-1 и ТК-резервен от И. Б. М. ,главен инспектор при Б. дирекция „3. район“, с участието на управителя на оспорващото дружество и служители на Община „Б.“. Посочено е в оспорвания АУПДВ, че е измерена температура на водата на ТК- 1 и е установено, че

същата е 25,9° С, т.е. размерът на таксата е по 0,15 лв./куб.м и на ТК-резервен, температурата на водата е 31,4° С. т.е. размерът на таксата е по 0,35 лв./куб.м. Данните от извършената проверка са отразени в съставен Констативен протокол № КД 01-919 от 21.07.2021г./л.29-30/.

Установява се, че след извършеното пробовземане при ответника е постъпило писмо, вх. № РД-04-116/5 от 20.08.2021г. от [община], към което са приложени данни за физикохимичен анализ с микрокомпоненти на взетите водни проби от ТК-1 и ТК-2-резервен и становище на Специализирана лаборатория за анализ на министерство на водите към „НСБФТХ“ ЕАД за характера на водите. В становището е посочено, че във взетите водни проби е установено съдържание на флуоридни йони и метасилициева киселина, както и измерената температура, по данните на заявителя [община], на двата водоизточника правят водата балнеозначима и я класифицират като термална, минерална вода.

На следващо място се установява, че в декларация с вх. № КД-09-1029/31.01.2022 г., по чл. 194б от Закона за водите, депозирана от управителя на „ХОТЕЛ РУСКОВЕЦ“ ЕООД по Разрешително за водовземане от подземни води, чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“ на „ХОТЕЛ РУСКОВЕЦ“ ЕООД е посочено, че иззетото количество вода за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. от ТК-1 е 5 534 м3, а за ТК-резервен е 9 545 м3 или дължимата такса за водовземане е 4 075,40 лв. С декларацията се счита, че таксата не е изчислена правилно.

С коригираща декларация, с вх. № КД-09-1029(1)/23.03.2022 г. по чл. 194б от Закона за водите, депозирана от управителя на „ХОТЕЛ РУСКОВЕЦ“ ЕООД по Разрешително за водовземане от подземни води, чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“ на „ХОТЕЛ РУСКОВЕЦ“ ЕООД е посочено, че иззетото количество вода за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. е 15 719 м3 или дължимата такса за водовземане е 4 244,13 лв. Изложени са доводи, че дължимата такса е изчислена за водовземане от подземни води, а не за минерални, както е изискано от Б. дирекция „3. район“, във връзка с постъпило писмо вх. № РД-04-116 (5) /20.08.2021 г. от [община] с приложени пълен физикохимичен анализ с микрокомпоненти на взетите водни проби от ТК-1 и ТК-2- резервен и становище на Специализирана лаборатория за анализ на минерални води към „НСБФТХ“ ЕАД за характера на водите.

На следващо място се установява, че за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. в оспорения акт таксата е определена съгласно чл.12, ал.6, т.3 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и замърсяване/водовземане от минерални води за всички други цели в зависимост от температурата на водата/ по показанията на разходомерното устройство за ТК-1, както следва:

$T = 0,15 \text{ лв./м}^3 \times 5717 \text{ м}^3/\text{г.} \times 1,001 = 858,41 \text{ лв.};$

За периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. таксата е определена по показанията на разходомерното устройство за ТК- резервен както следва:

$T = 0,35 \text{ лв./м}^3 \times 10002 \text{ м}^3/\text{г.} \times 1,001 = 3 504,20 \text{ лв.}$ или общо по Разрешително за водовземане от подземни води, чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“, дължимата такса от „ХОТЕЛ РУСКОВЕЦ“ ЕООД е определена в размер на 4 362,61 лв.

Не е спорно, че жалбоподателя е внесъл сума в размер на 4 244,13лв. Прието е от ответника, че до пълния размер на дължимата такса -4362,61лв., остава невнесена

сума в размер на 118,48 лева.

С писмо с изх. № ПО-03-49/07.04.2022 г. оспорващото дружество е уведомено за започване на производство по установяване на публично държавно вземане, като същото е получено на 11.04.2022 г. Уведомлението е придружено с покана за доброволно изпълнение на задължението по Разрешително за водовземане от подземни води, чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“ за периода 01.01.2021 г.- 31.12.2021 г., в размер на 118,48 лв.

На следващо място се установява, че след отправената покана до „ХОТЕЛ РУСКОВЕЦ“ ЕООД, същия не е превеждал по банкова сметка на Б. дирекция „3. район“, сума в размер на 118,48 лв. за погасяване на посоченото задължение.

Производството е приключило с постановяване на оспорвания АУПДВ № 2/25.01.2023 г. на директора на Б. дирекция „3. район“, с който, на основание чл. 195б, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 194, ал. 1, т. 1, буква „в“, ал. 3 от Закона за водите, във вр. чл. 194а от ЗВ, във връзка с чл. 166 от ДОПК, вр. чл. 1, ал. 1, т. 1, б. „а“, вр. с чл. 3, ал. 2, чл. 7, ал. 1, чл. 9, ал. 1, във вр. чл. 11, ал. 1 и ал. 2, чл. 12, ал. 6, т. 3 и чл. 22, ал. 1, т. 2 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване/ обн. ДВ. бр. 2/6.01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г./ е установено по основание и размер задължение на „Хотел Русковец“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г., като дължима сума за осъществяване въз основа на Разрешително за водовземане от подземни води, чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район“, в размер на 118,48 лв., без начислени лихви върху сумата. Посочено е, че лихвата за забава е дължима, но същата ще се определи по размер към датата на изплащане на задължението.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета и не е оспорена от страните съдебно-химическа експертиза (С.). В заключението, вещото лице е дало следните отговори на поставените задачи:

По въпрос № 1, вещото лице е дало заключение, че съгласно протоколът за вземане на проби (л. 29) при пробовземането е измерена температурата на водите, напълнени са две бутилки (с вместимост 5 литра, най-вероятно изработени от полиетилен), но пробите не са били консервирани чрез добавяне на съответните консерванти до достигане на необходимото рН. Информация как точно се консервират водните проби - с какви добавки и до какво рН, за всеки елемент, който ще бъде изследван по-късно в съответната акредитирана лаборатория е дадена в БДС EN ISO 5667-3:2018. Консервирането осигурява химическа стабилност на пробите и съответно коректност и съпоставимост на получените впоследствие лабораторни резултати. Вещото лице е приело, че при процесното водовземане не са спазени всички условия съгласно стандарт БДС EN ISO 5667-3: 2018.

По въпрос № 2, вещото лице е дало заключение, че няма данни процесните проби да са консервирани. Това според вещото лице е задължително условие съгласно БДС EN ISO 5667-3:2018.

По въпрос № 3, вещото лице е дало заключение, че измерените показатели, съдържащи се в протокол № 192/10.08.2021 г. и протокол № 194/10.08.2021 г. и сравнени с протокол № 193, който не е приложен в документите по делото, но спрямо който са сравнени процесните проби, дават необходимата информация за микроелементния химичен състав. Но освен това за пълното охарактеризиране на

подземните /минерални/ води /съгласно Наредба № 1от 10.10.2007г., Приложение 1 - Стандарти за качество на подземни води/ се изисква и измерване на обща-алфа и обща-бета активност, естествен уран и няколко органични съединения - бензен, бензпирен, 1,22- дихлоретан и полициклични ароматни въглеводороди. Резултати от такива анализи не са посочени в документите по делото. Вещото лице е счело, че за да бъде класифицирана като „минерална вода“ проби от съответните сондажи трябва да бъдат изследвани за всички изискващи се показатели, включително радиологични.

В съдебно заседание на 26.02.2025 г. вещото лице уточнява, че не е изследвала водата чрез анализ, като е работила по документи. Становището и е, че водата има доста ниска минерализация, но все пак е в границите на минерална вода с ниска минерализация, като по-скоро не е, а е минерална вода, смесена с нещо друго. Заклучва, че не може да потвърди с категоричност, че изследваните проби представляват минерална вода.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, тъй като е обосновано, подробно и липсват доказателства, които да го оборват или дори да създават съмнения в неговата правилност.

По делото, в открити съдебни заседания на 18.10.23 г. и на 31.01.24 г. са събрани гласни доказателства, Разпитани са трима свидетели -В. Т. - управител на хотелски комплекс „Хотел Р.“, Р. Г. К., служител на Б. дирекция, В. К. В. - хидрогеолог .От показанията им се установява следното:

Свидетелят В. Т.,разказа: „В„Хотел Р.“ работя от 2018 г. Става въпрос, че Б. дирекция – Б. се опитва да докаже, че в сондажа на територията на комплекса водата е минерална и иска да заплатим такса за минерална вода. През лятото на 2021 г. присъствах на проверката и вземането на пробите. Освен мен на проверката бяха много хора – представители на Б. дирекция – Б., от [община], както и други хора, които не се представиха. Пробовземанията от сондажните кладенци бяха през м. юли. Много топъл ден беше. Слязохме долу за пробовземане. От Б. дирекция бяха две жени, които стояха отстрани. Взеха пожарния маркуч и те пуснаха вода. Взеха пробата в голяма бутилка от минерална вода, около 5-литрова. Взеха маркуча. Водата наля някакъв мъж, който не се представи. Маркучът беше изваден от сондажа. Около 2 – 2,5 метра беше шахтата, в която трябваше да се слезе. Там беше сложен маркучът. По тяхно желание беше поставен такъв маркуч. Маркучът си беше вътре в шахтата и беше размотан на около 10 метра на бетонните плочи. Маркучът е на слънце. Казах да изтече известно количество вода и тогава да се вземе пробата. Казаха ми да гледам своята работа и след като го пуснаха, веднага наляха вода. След това взеха хартиено тиксо и сложиха капачка и с хартиеното тиксо омотаха бутилката. След това представителите на Б. дирекция се подписаха на хартиеното тиксо. Имаше още два подписа на хора от общината. След залепването с тиксо обаче при налятата вода в бутилката видяха боклук и затова отново скъсах тиксото и изляха водата и пак отново я напълниха. И пак направиха процедурата за залепване с тиксо и подписване. Заявих, че това е смешно. Бутилката беше със затворена капачка и тиксо. Не беше запечатана с восък. Маркучът е пожарен, бракуван и го ползваме за различни нужди. Направи се замерване на температурата на водата. Един от представителите на Б. дирекция извади от чантата си термометър и го сложи под водата, която изтичаше от маркуча, в струята. В струята, от която пълниха бутилката. На мен не ми беше показана температурата от първоначалното измерване. Устно обявиха каква е температурата, която е измерил термометърът – 27 – 28 градуса. Отново помолих

жената първо да изтече водата и след това да се измери температурата, но те ми казаха, че знаят процедурата и нищо не нарушават. Дълбочината на кладенеца е 100 метра. Първо попълваха документи, описваха разрешителни. Чантата, една офисна чанта, от която извадиха термометъра беше на слънце, а беше много топъл ден, както казах. Около 30 – 40 минути чантите с термометъра бяха навън. Беше направен констативен протокол от страна на Б. дирекция и аз написах, че не съм съгласен с написаното, защото беше нарушено и водовземането, и температурата. О. възразението си в протокола, който подписах. Температурата на водата беше мерена само от първия кладенец. На втория не е мерена температура. Взеха проби от първия, основен кладенец. От резервния кладенец не беше взета проба. От първия бяха взети две бутилки и температура се мереше само на този кладенец. Според мен, а и не помня да са вземали проби от втория кладенец, който е резервен. Имаше технически проблем. След като напълниха 5-литровите бутилки и стояха известно време на слънце, докато приключат с протокола, бяха натоварени в служебна кола. След това ходиха да вземат още други проби, но не от нас, а минерална вода от банята в Д.. Не помня да са ми давали възможност да взема становище по резултата от тези проби.; Единственото ми отсъствие по време на проверката беше, когато отидох да донеса студена вода за пиене на представител на Б. дирекция, за около 10 минути. Около 10 мин да ме е нямало от времето на тази проверка. Констативният протокол беше написан и ми го прочетоха. Казаха ми какво е отразено в него и затова направих възразение. На терена има денивелация. Двата сондажа, кладенците, които са направени, ги водим долен и горен кладенец. Пробите бяха взети от долния. За тях направих възразение за начина, по който бяха взети пробите. За горния не знам нищо.; Образованието ми е университетско – икономист финансист съм. Завършил съм две висши учебни заведения.; По време на проверката, която беше дълга, вероятно съм провеждал телефонни разговори. Не мога да си спомня. Всичко продължи дълго време. Започна на рецепцията на хотела и завърши при сондажа. Не съм стоял с часовник и не съм виждал някой да засича време. Колко време е изтекло, преди да се вземат пробите, не мога да кажа, но не беше 30 минути. Когато пълнеха бутилката и изливаха водата заради боклука в бутилката, все течеше вода. Преди да пълнят водата, не беше текла вода. Аз постоянно ги молах да направят източване на водата, но това не се случи и затова написах възразението. Писаха за 30 минути, но аз възразих. Но и никой не беше мерил времето.

Свидетелят Р. Г. К. ,разказа: „Служител съм на Б. дирекция от 2003 г. От 2015 г. до момента съм директор на дирекция „Контрол“.: Във връзка с постъпило писмо от МОСВ бяха дадени указания на Б. дирекция съвместно с [община], като орган, стопанисващ находище на минерална вода, изключителна държавна собственост, „Д.“, да бъде направена проверка и да се вземат проби от двата тръбни кладенеца на хотела, с цел установяване характера на водата. Указанията се дадоха през 2021 г. Бях на тази проверка. В хода на проверката присъствах аз и И. Б. М. – главен инспектор в дирекция „Контрол“. Имаше представител на [община], инж. К. и [община] бяха наели инженер-хидрогеолог и консултантска фирма, която да извърши замерване и да вземе пробите. В случая това е инж. В., който присъства днес на заседанието, и инж. В. Й.. Направи се проверка на две съоръжения – тръбен кладенец 1 и тръбен кладенец – резервен. Установи се, че от двете съоръжения се извършва водовземане. Съответно след водочерпене в период от 30 минути в 2 туби от по 5 литра от всяко съоръжение бяха взети проби с цел предоставянето им за анализ, като всяка проба се описа в

съставения на място констативен протокол, подписан от всички присъстващи, като е описано температурата на водата, час на вземане на проба, начинът, по който тя е взета и запечатана. За измерванията от консултантската фирма, наета от [община], е изготвен съответният доклад, предоставен на общината и Б. дирекция. Запозната съм с начина, по който се взимат проби, тъй като Б. дирекция стопанисва пет находища на минерални води и имаме план-програма с РЗИ – Б. за вземане на проби с цел проследяване тенденцията на конкретен показател в минералната вода. Запознати сме с начина на вземане, който включва 30-минутно черпене от кладенеца, ползването на нови туби, изплакването им с вода от водоземното съоръжение, пълненето, запечатването и подпис на присъстващите лица. Копие от изготвения протокол се предоставя в специализираната лаборатория за изследване. В конкретния случай за тръбен кладенец 1 се наложи да се монтира механична връзка. Шахтата започна да се наводнява, а вътре има ток от помпите и се наложи да се поставят маркучи, за да тече водата извън каптажа, за да тече водата 30 минути съгласно изискванията. За тръбен кладенец 2, резервния, лично аз напълних бутилката. Не си спомням за другия кладенец който я взе. Пробата е взета от маркуч, не отвътре, от каптажната шахта. Лично аз се събух и влязох в шахтата за маркуча. Не помня колко беше дълъг маркучът. Там си беше. Не сме носили ние маркуч. Тъй като в хода на проверката бяха правени множество снимки, мисля, че има част от снимките с отношение по темата. Тубите бяха 5-литрови, сини, чисто нови. Всяка беше изплакната по три пъти, преди да бъде налята водата. От тръбен кладенец 1, когато се премахна тръбната връзка, водата беше мътна и трябваше да се налее нова. В момента, когато механичната връзка беше отстранена, водата беше мътна. За тръбен кладенец – резервен водата беше бистра. За цвета на водата в тубата от другия кладенец не си спомням. От проверяваните кладенци има разрешително за черпене на студена вода. Има студени минерални води, при които температурата е до 17 градуса. В случая измерената температура показва съвсем други параметри. Качеството на водата зависи от състава. Аз съм магистър по екология и магистър по финанси. Дълбочината на единия кладенец е 122 м, а по разпоредба трябва да е 100 метра. За да може пробата да е представителна, в хода на проверката беше установено, че двете водосборни съоръжения работят, черпят. При работещо съоръжение трябва 30 минути за източване. Бутилките бяха предадени в 14,30 часа на [община]. Това е записано в констативния протокол. Водата е напълнена и непосредствено след това е предадена на г-жа К. – представителя на [община]. Пробата се доставя придружена с копие от констативния протокол. Физически не съм присъствала на пренасянето на пробата.“

Свидетелят В. К. В. разказа: „Аз съм хидрогеолог, с 30 години трудов стаж. В качеството на изп. директор на Българска асоциация по подземни води от 2011 г. имаме договор с [община] за проучване на находище на минерална вода на Д. и в качеството на хидрогеолог установих първи, че спадна дебитът на един от основните сондажи – сондаж 2 Банята. Спадането на дебита съвпадна с построяването на „Хотел Р.“ и разбрахме, че имат разрешително за водовземане. Подозирахме, че сондажите им не са за плитки води за поливане, а са на по-голяма дълбочина и са свързани с термалния водонос, с който процес термалните води са предоставени за ползване на общината, а за поливните цели се ползват от Б. дирекция, за което се издава разрешително. Като трябваше да обясня спадането, търсехме причини и решихме, че причината е в тези сондажи, тъй като при посещение в „Хотел Р.“ ги попитахме имат ли минерална вода. Те се похвалиха, че имат минерална вода, но нямат издадени

разрешителни към този момент. Алармирахме общината с надлежен доклад и няколко пъти те писаха писма до министерството и до Б. дирекция. Тази информация я има в МОСВ. И се стигна до проверката на 21.7.2021 г., в която аз, от страна на [община], присъствах. Имахме и писмо от МОСВ за датата на проверката. На тази проверка установихме, че действително на територията на „Хотел Р.“ работят интензивно не един, а два сондажа. А официалните данни са за един. Оказа се, че водата е с повишена температура и се излива част от находище „Д.“. Правихме проверка и на сондаж 2 Банята, като установихме драстично спадане на дебита, до 2,5 л/сек. При посещение на място управителят на хотела позна кой съм и каза, че не иска да присъствам на тази проверка. От страна на Б. дирекция казаха, че трябва да присъствам като част от проектантския екип, който познава ситуацията, и по изрично настояване на управителя на „Хотел Р.“ бях като наблюдател, но давах съвети, доколкото мога, какво да се прави. Измерихме температурата и на двата сондажа. Установихме, че и двата работят при дебит на 3,3 л/сек за тръбен кладенец 1, а тръбен кладенец 2 – до 4 л/сек. Температурата на тръбен кладенец 1 – 26 градуса, а на тръбен кладенец 2 – на 32 градуса и се стабилизира на 31,4 градуса. Това е доста добра индикация за добив на води от термалното находище, както и специфичната миризма на сероводород я имаше. Колегите от Б. дирекция взеха проби и от двата източника по всички правила – без замърсявания и без нищо некоректно извършено. Това е рутинна дейност, която не е особено сложна. Изисква само опит. Кладенците работеха с повишена температура. Наложих се, тъй като на тръбен кладенец 1 нямаше условия, да разкачим една от връзките, за да го дренираме вътре. Така беше взета пробата. За тръбен кладенец 2, тъй като беше стеснено устието на сондажа, ги накарахме да изведат с тръба отвън и на място измерихме, като изчакахме стабилизиране на водата известно време и взехме пробата по стандартен начин. Дрениране в шахта означава разтоварване. Ако нямаме условия за пряко измерване на дебита, можем чрез елементарни действия да разкачим връзките, за да тече пред нас и да видим всичко: какво излиза, каква е температурата. Шахта е помещението. Там се разкачи връзката, вътре в шахтата, и водата потече. Шахтата започна да се пълни. Тя беше дълбока над 2 метра. В началото потече мътна вода от самите тръби. Това става, тъй като помпата е с по-голям дебит или е имало част от частиците, излизащи с водата, уталожени по тръбата. И. водата да се избистри и взехме пробата. Това за тръбен кладенец 1. За тръбен кладенец 2 до шахтата изведоха тръба и тя течеше на терена. Шахтата е дълбока. Между двата тръбни кладенеца има известна денивелация. Пробите ги взеха представители на Б. дирекция. Аз гледах от страни. Не мога да кажа колко дълга беше изведената тръба или маркуч. През 2016 година беше установено спадането на дебита. Направихме справка и разбрахме, че има издадени две разрешителни за водовземане, като има подадена жалба, която не беше разгледана. Не сме правили проверка на тези два сондажа, защото не бяхме допуснати. Не съм чувал за някакъв конкретен доклад. Знам, че „Хотел Р.“ има издадено разрешение за водовземане за минерална вода. Може да се определи по време на тестовете и на приемателните комисии дали конкретните тръбни кладенци разкриват съответното тяло. Ако има конкретна информация за дълбочините, може. Впоследствие ни предоставиха такава информация, но не беше истинска, защото направихме изследване с изваждане на помпите на двата сондажа, и не отговарят на представената документацията от проектантите. Двата кладенеца са изградени през 2012 година. Приети и включени в регистрите има такава документация, която анализирахме и писахме становище.; Не

си спомням някои от тубите при вземане на пробите да са били пълни с мътна вода. Не помня дали съм подписал, най-вероятно съм подписал протокола. Не ме допуснаха лично да взема пробите. Но филмирах, направих снимки. Тубите бяха предадени веднага. Имаше само много кратък период за писане на констативен протокол. Бяха предадени на служители на МОСВ, които ги взеха със себе си. Това е класическият вариант. Те се запечатват с печат на съответното ведомство, което е взело пробите. В случая Б. .“

В открито заседание на 14.06.2023г.съдът откри производство по реда на чл.193 ал.1 ГПК и разпорежи проверка на истинността на съдържанието на Констативния протокол от 21.07.2021г. относно обстоятелствата по пробовземането, описано в протокола както и относно съхраняването-консервирането на взетите проби.

По делото са приети като доказателства документите, съдържащи се административната преписка по издаването на оспорения АУПДВ, както и допълнително служебно събраните от съда писмени доказателства в заверен препис от английски на български език, чиито превод е извършен от инж. Р. П. -вещо лице - съдебен преводач от английски език на Стандарт : БДС EN ISO5667-3:2018-Качество на водата .Вземане на проби. част 3:консервиране и обработване на водни проби(ISO 5667-3:2018)/ л. 262-322/

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу АУПДВ, като подадена в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес срещу акт подлежащ на съдебен контрол е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно– производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Процесният АУПДВ № 2/25.01.2023 г. е постановен от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл. 195б, ал. 1, във вр. чл.152,ал.1, т.4 от ЗВ.

Актът е в предписаната от закона форма, но при издаването му са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила и на основни принципи в административния процес, установени в чл. 6, чл. 7 и чл. 9 АПК – принципите на съразмерност, на истинност и на служебно начало.

С нормата на чл. 6, ал. 1 АПК е въведено задължение за административните органи да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава (чл. 6, ал. 2 АПК). Съгласно чл. 7, ал. 1 и ал. 2 АПК административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като на преценка подлежат всички факти и доводи от значение за случая. При спазване на принципа на служебното начало административният орган е задължен да събира всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица и да указва съдействие на страните за изясняване на спорните факти и обстоятелства.

Съгласно чл. 194, ал. 1 Закон за водите /ЗВ/ за правото на използване на водите се заплаща такса. Видно от ал. 2 на чл. 194 ЗВ е предвидено, че таксата за водовземане от подземни води (каквто е настоящият случай) се определя на базата на отнетия обем вода и съответните норми за водопотребление, определени в наредбата по чл. 117а от

закона. Според ал. 6 на чл. 194 ЗВ размерът на таксите по ал. 1, т. 1 – т. 3, начинът и редът за тяхното изчисляване и заплащане се определя с тарифа на Министерския съвет, която за процесния период 01.01.2021г. – 31.12.2021г. съответно е Тарифа за таксите за водовземане ,за ползване на воден обект и за замърсяване (обн. ДВ, бр.2/ 6.01.2017г.,в сила от 01.01.2017г.)

Съгласно чл. 194а, ал.1 ЗВ отнетият при водовземането обем вода или обемът на отпадъчните води се измерва посредством отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства. Идентична е и разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от Тарифата. С разпоредбата на чл.194б ЗВ (приложимата редакция ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 27.11.2018 г.) е регламентирано задължение за титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, ежегодно към 31 януари на следващата година, да определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите.

А съгласно ал.2 на чл. 194б от ЗВ задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари. След подаване на декларацията по чл. 194б, ал. 1 ЗВ от титуляря на разрешителното, директорът на Басейновата дирекция извършва проверка на отразената информация в декларацията за съответствието ѝ с резултатите от собствения мониторинг, показанията на измервателните устройства и резултатите от извършения през годината контроли при констатирано от него несъответствия на параметрите, които засягат основата и размера на определената такса, директорът на басейновата дирекция издава акт за установяване на публично държавно вземане, с който се коригира декларацията./чл.194б ,ал.4 ЗВ/.

Според приложимата норма на чл. 195б, ал. 1 ЗВ вземанията за незаплатените такси за водоползване се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл. 166 ДОПК.

Безспорно се установява по делото, че правото на използване на подземните води възниква за адресата на АУПДВ по силата на разрешително за водовземане от подземни води чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от директора на Б. дирекция „3. район“, с краен срок на действие 04.10.2026 г.

Установено е по делото, че разрешителното на дружеството е издадено за водовземане от подземни води, а не от минерални води, като в него са определени и условията, съгласно, които дружеството заплаща дължимата се такса за разрешеното водовземане. Целта на водовземането е: за други-за поливане на зелени площи и измиване на улици и алеи. Съгласно т. 1 от раздел „Задължение за заплащане на такса за водовземане“ от разрешителното, титулярят заплаща такса за водовземане, определена на база ползвания обем вода и целите на водовземане съгласно разрешителното.

Няма спор, че жалбоподателят е заплатил дължимата такса за водовземане за процесния период, която е посочил в корегиранията декларация ,с вх. № КД-09-1029(1)/23.03.2022 г. по чл. 194б от Закона за водите.

В тази връзка видно от диспозитива на АУПДВ, административния орган неправилно е установил парични задължения за разрешено право на водовземане от минерални

води по Разрешително № 41590205/27.09.2017г., за водовземане от подземни води, тъй като в обстоятелствената част на акта не са изложени никакви факти и обстоятелства, а още по малко доказателства, които да обосновават определяне на процесното задължение, като произтичащо от водовземане на минерална вода с определена температура.

В Тарифа за таксите за водовземане ,за ползване на воден обект и за замърсяване законодателят е предвидил различни начини за изчисляване на таксата. В случая, съдът намира че последната следва да се определи и заплати съгласно чл. 12, ал. 2, т. 9 от Тарифата, като е безспорно, че никъде в разрешителното не е посочено, че таксата за водовземане се определя, на база температурата на водата, така както е прието в АУПДВ, още повече, че разрешителното е издадено за водовземане от подземни води, а не от минерални такива.

Това води до извода, че административния орган като не е изяснил фактическата обстановка, имаща отношение към издаването на оспорения акт, е допуснал съществени нарушения на административно-процесуалните правила, регламентирани в АПК, ДОПК и ЗВ.

АУПДВ е издаден и в нарушение на материалния закон.

В разпоредбата на чл. 12, ал. 2 от Тарифата е посочено, че единичният размер на таксата за водовземане от подземни води се определя съгласно таблица, в която са посочени целите на водовземане и съответния единичен размер на таксата - Е в лв/куб.м., като в т. 9 от тази таблица посочено като цел- водоснабдяване за други цели (каквото е процесния случай). В тази връзка, съдът счита, че таксата по разрешителното на дружеството следва да се определи и заплати съгласно чл. 12, ал. 2, т. 9 от тарифата. В случая административния орган е приложил неотнормирана разпоредба-чл.12, ал.6,т.3 от Тарифата за изчисляване на дължимата се такса, без да са налице условията и предпоставките за това.

В хода на производството от жалбоподателя е оспорено съдържанието на съставения Констативен протокол № КД-01-919/21.07.2021г., относно съдържащите се фактически обстоятелства за начина, по който са взети водните проби, извършени са на място измервания от двете ВС ТК -1 и ТК-резервен начина на консервирането на пробите.

Основателни са доводите на жалбоподателя по отношение на резултатите от взетите проби от двете ВС ТК-1 и ТК- резервен на 21.07.2021 г., които са обективирани в Констативен протокол № КД-01-919/21.07.2021г., че не са били спазени изискванията на съответния стандарт БДС EN ISO 5667-3:2018. Достоверността на данните посочени в Констативния протокол е разколебана, както от събраните по делото гласни доказателства, от св. Т., който е оспорил начина на вземане на пробите вкл. и съхранението им, още при съставянето на протокола, така и от обстоятелството, че пробите след запечатването им са били взети и изпратени от служители на [община], а не от служители на ответника, и са предадени на куриерска фирма „С.“, която ги е доставила след два дни на 23.07.2021г. в Специализирана лаборатория за анализ на минерални води /СЛАМВ/ към Национална специализирана болница по физикална терапия и рехабилитация“ ЕАД. В самите протоколи № 192/10.08.2021г и № 194/10.08.2021г., в забележка е посочено, че СЛАМВ не носи отговорност за коректността на пробовземането и условията за съхранение на пробите до постъпването им в лабораторията.

Извода следва и от заключението по приетата по делото С., в която вещото лице счита

за необходимо при вземане на водни проби да бъдат спазени изискванията описани в стандарт БДС EN ISO 5667-3:2018. Вещото лице е посочило изрично в заключението си, че ако пробата не е взета по описания в стандарта начин, в подходящи съдове и не е консервирана, това води до изкривяване на лабораторните резултати, поради протичане на различни химични реакции. От представената по делото административна преписка не се установява, че тези изисквания на стандарта да са спазени. Според заключението на С. също се установява, че от представените по делото анализи е видно, че не са изследвани всички изискващи се показатели, включително и радиологични, за да се класифицират като „минерална вода“ процесиите проби от ВС. В тази връзка вещото лице в съдебно заседание изрично е дало становище, че не може да потвърди с категоричност, че изследваните проби представляват минерална вода.

Водим от изложеното, настоящия състав на съда, намира че от доказателствата приети по делото се установява, че при вземането на водните проби не са спазени изискванията на описани в стандарт БДС EN ISO 5667-3:2018, който извод е потвърден от и приетата по делото С..

По делото остана недоказано от ответника, че водите са минерални, т.к. вещото лице изрично е изразило становище, че за пълното охарактеризиране на подземните /минерални/ води /съгласно Наредба № 1от 10.10.2007 г., Приложение 1 - Стандарти за качество на подземни води/ се изисква и измерване на обща-алфа и обща-бета активност, естествен уран и няколко органични съединения - бензен, бензпирен, 1,22-дихлоретан и полициклични ароматни въглеводороди, като в случая резултати от такива анализи не са налице в доказателствата по делото. В тази връзка вещото лице е заключило, че за да бъде класифицирана като „минерална вода“ проби от съответните сондажи трябва да бъдат изследвани за всички изискващи се показатели, включително радиологични, което в случая не е налице.

Предвид изложеното, съдът счита, че след като по делото не са изложени никакви факти и обстоятелства, както и доказателства, които да обосновават определяне на процесното задължение, като произтичащо от водовземане на минерална вода с определена температура и състав, ответника е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

За пълнота на изложението съдът следва да отбележи също, че посочения в АУПДВ период, за който се твърди, че се дължи такса, именно от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. е неправилно определен, тъй като водовземане от двете водовземни съоръжения-ТК-1 и ТК-резервен, е осъществявано до 15.09.2021 г. и това е установено от доказателствата по делото, т.к. след тази дата е разпоредено от директора на Б. дирекция „З. район“ да се преустанови водовземането и да се премахне помпеното оборудване от двете ВС, което е изпълнено и водовземането е преустановено.

По изложените доводи съдът приема, че процесният АУПДВ е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменен.

С оглед факта, че с настоящето решение е установена материална незаконосъобразност изразяваща се в неправилно приложение на чл.12,ал.6,т.3 от Тарифата, вр. чл. 194, ал. 6 от Закона за водите, то оспореният акт следва да бъде отменен без преписката да се изпраща на административния орган.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски претендирани със списъка по чл.80 ГПК/л. 350/. Искането е за присъждане на разноски, в размер на 5040лева.Доказаният размер на сторените

съдебни разноси е общо 4 440 (четири хиляди четиристотин и четиридесет) лева, в т.ч. 50лв. за държавна такса, 2890лева - за съдебни експертизи и 1500 лв. за адвокатско възнаграждение и именно този размер следва да бъде присъден. По делото е останала сума, в размер на 600 лева , която е надвнесена от жалбоподателя и следва да му бъде възстановена след подаване на молба за връщане. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, предвид фактическата и правна сложност на спора и извършените от представителите по пълномощие на оспорващото дружество процесуални действия.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 3 АПК, на ответника не се дължат разноси.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 АПК, Административен съд

С. - град, Първо отделение, 20-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ АКТ за установяване на публично държавно вземане № 2/25.01.2023 г. на директора на Б. дирекция „3. район“, с който, на основание чл. 195б, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 194, ал. 1, т. 1, буква „в“, ал. 3 от Закона за водите, във вр. чл.194а от ЗВ, във връзка с чл.166 от ДОПК ,вр. чл. 1, ал.1,т.1,б.„а“, вр. с чл.3,ал.2,чл.7,ал.1чл.9,ал.1,във вр. чл.11,ал.1 и ал.2 ,чл.12,ал.6,т.3 и чл.22,ал.1 ,т.2 от Тарифа за таксите за водовземане,за ползване на воден обект и за замърсяване/ обн. ДВ.бр.2/6.01.2017г.,в сила от 01.01.2017г./ е установено по основание и размер задължение на „Хотел Русковец“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: област С., [община], [населено място] 1510, район „П.“,[жк], [жилищен адрес] ап. офис 12, представлявано от В. А. И. – управител, за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г., като дължима сума за осъществявано въз основа на Разрешително за водовземане от подземни води. чрез съществуващи водовземни съоръжения № 41590205/27.09.2017 г., издадено от Директора на Б. дирекция „3. район", в размер на -118,48 лв.,без начислени лихви върху сумата, които следва да бъдат начислени към датата на изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Б. дирекция „3. район“, [населено място], [улица], п.к. 441, да заплати на „Хотел Русковец“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], разноси по делото в размер на 4 440 (четири хиляди четиристотин и четиридесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: